

مريما جرد الفهار د انگر نطاعت خداېر دي انان کر د دارما ريامت د ما د درميامت عنداارانها م مه وانها ارخدا وخدارا منابشي كمازر بردرخمانش ننراه حارميت فهيّاماخيركه دان منم اشدوا يجتمعت سواد رَبِيت نَ رَبِي وَكُو وَالْمِيرَ مِعِنَىٰ وَهِوا بِهِ اللَّهِ مِنْ مُنْ اَصْدَ وَوَالْمُعِلَىٰ مُومِنَىٰ لَيْ رَبِيتِ نَ رَبِيعُ فَي وَالْمُوا اللَّهِ مِنْ فَي مَا اللَّهِ مِنْ مِنْ اللَّهِ مِنْ مِنْ اللَّهِ مِنْ مِنْ ال وربعاق مروا بتسندوها رفاقة ن آكا نستيدا رسيت إيك ناآكاس وأنازاد داره واسكنيم دي لأول ومبدا زمرك وما قبت م مبداب بنت إي دُوزخ البمكر و ند 🕜 مبنى دكراً ما مجاه منا في فوه مراكسة كمعلصاح فبالتسسي مردد بجاى آورد زمست وبالدكه خدا ترسآنان بذيره كدالبته خدا آمرزنده ومرابئ ت اريئولي، وزرُون ن صدفات را ديافت دارة دان صدفات نوس نها را داريدي وسيل مندها پاک دیا کمپزه مازی دانها را میعای خیراد کن که د های زدیق آنان مرحب تستی خاطرانها شود د خدا درهایی ؟ شواه دمصالح مزمنان وانابت ﴿ آيارُمنان يُنهَــَـلَ مُرُمَعَا فَد مَنْدُكَا رَاي يُرِيده ومُدامدةً ا ما دا قبول مغرا مدالب من اسيار قديدرومران مهت 🔞 درايولي، كونوك مركل ند ديك والم المِمَلُ البَّامِينَا يه ديم رِسُولُ مُرْمِنان رَآن أَكما مِسْهَ دَاكُمَ البنرى خدا فى كددا فى موالم خيب مِسْود كالتراكم ا من البخراء نكت مراحالمان رباند 🕜 رخى وكمرا ركامكاران بنا في منك كارشان وشيت معالم و ي مبدل أنا زا عذا بكنده يا بنطف كرم اركاشان د. كذرد وخدا (عبدلا خطن) ولأ وكلبت بفلا لم فرنسي 😥 اَن رُومِ الْفِي كَيْسِعِدى راى نيان المِهام رباكر دند (كيفل مبتغير وفا زا وحاضر شور محصود كيم عنا ويْغْرِيكُ بْرِينْ سُاهدتِ إِيْمَانِ وينيز خُدا ورترل بُدبا بن مِنْسَت، مِل مُؤكّد ما وكليند:

مغیر اسلام داریم خدا کوای میده کرفته قا دروه میگویند 🕦 وا رِسُول در قدم كذاركة ما ن محد (قياه) كدنمانش إزاة ل رما يقواي محمر مناكره يدراسكيه ورآن إقامته نمازي سزاوارتراست كدوران سجدروان ياكى كيشاق تهذيب لنوس فودند وامدوخدامروال مُذَب را د وُست میدا رو 🕑 آیا کسی*کیسی دیغرض قوی خدا مِرتنگیس کرد و رضای چ^{وا}* انكراستك ما في بغرض كغروها ق تغرقه كله داسلامها زدور بايستي دكمايس ك زودورا قِت أَن بِهَا أَرِيا لِيَّنْ وُرْخِ افتر ؟ (دا يِجالِ الْجَالِمُ مِنْمَ بِسَنَّى وفدا مُرَزِّسُمُكا دا زايج سعا دتی، دایت نوا مرفورد ® نمانکه نها رکفر د نعاً ق آگر دند دلهای ایشا نراهشد پحرت المُخذَمَّا الْخَدَازَان المُركت ما متوبه ول مُركِندُ وخذا يهمراخِلق دامًا وبرقا بي مُورِعا لم أكامست فيذ حدًا جانُ ول إل ما مزابها ي مبشت خريداري كرد أنها درا و مُداجها وكُنْدُ كُه دِثْمَانُ دينُ إِنَّا وماخودک ته پشونداین مرفطعی ست برغدا ده دست که در (سته فتراسانی) ترات بهاه قرار يا فرمودهُ ارخدا با دفا ترمه كويت؛ الى ل يان ما بخود نيمُ ب مد شارت ميد كه ممُّ عابده منذا تجميعت معاوت فيروري فريست (١١٠) ماندكه ارتحا بشانان مغايرتان مرتكونمك روزه داران مَاز بأخضريع كذاران المرسم ُ وف نهي ايشكر كنندگان وجمهامان صُرود البي ايم ا میانند) دموُمنا نرا د ایرموُل امبرواب دسیاد ت بشارت ده ۱۱ سنچروکزندگا ، ونباید مرای مشرکان مرحند خوشان آنها باست ندا زخدا مرژن طلبند (درقت ما

بدا زا کمه تنهب راال و ورخ شاخت ند ۱۱۱ ار ایم مکررای درمشس انتیش ارخدا خواست داین نروکم، مرحب مهد کمیه ما اوکردهٔ (کدامیان آورد) جُون برا دیمش شدکه وثمن مدارا ا زا دسزِاری مُبت که ارامسینم علی بسیار برد با روخدا ترسس وُدو (۱۱) خدا بعدا زاکگه قرمیزارد آ وگرگراه کمندماً برانها انجه با دس مرزند (ازموجها ت ضلالت مُعِین کند که مُعَمَّقاً به میمزدانا ا (١٥) مُخصرًا خدا الك إسمانها درين ب وادرند وكند وميراندوشا (مندكان وجانيان) راجرخدا مخددا ددیا دری نخوا بدئود ^(۱۱) مزا تینمیردامنحابش زمها جرد انصار که درساحت شِنسکی نزد کم^{سود} ولها ي سياري ارانها بغزو (ورُحِيها ي جُكتِ توك) ارْبُوسْ مردي كردندا رِلْطُف فرمود دا دنغرشها شان درگذشت كدا و دربارهٔ دسول دیمومنان بقین شفق دمیمران س ر الا وبران سندن (مرار و دلال وکعب) که دار توره یا ارتفاکت ترک تخلف ورزند م مّا كَذُرْمِن با بمديدنا ورى مرآنها تنكت شد وعكدا زخود ولتسبُّكت شدند وانستَّندكداز منسب مُدَا جِرِمُطِف ُ ولا ، ويا حي نيت بس خدا ريمُ الطفف فرود (دُ فِينَ تَرِه دار) مَّا تَرِيكُنسند كَدخدا دندب يار توبد فيرِ و درخي خسساي شفن و ميره بن مست ﴿ اي اليامان خداترس المستسيد وازمروم وروفكوي منافق م كُنيد و بامر دان رسيسكُرى باايان مبيونديد الله ميند د با دينشيان المرفه ثنايد برگزارفران ِتِی تِخِلِف کندور برگزرخلاف ِم لِ مِیلی ارخودا فهارکسندهٔ اکلیعوم طاعت 4081

مِي نِعَ يُسْتَكُمُ ، كُرْشَى وَكِي ورا . خُدائخند وسے مَدَى كُرُفَا رَوْتُكُين كَذَرِ دَا رَدَيْح وسسنبرُ دَى يَجِمَانُ مِنْ جزاكمة ويمقال مركيت واين رنج وآلام لصامى وامرأوالثان وشيثروكه غدا مركزا جزمكوكا والزاضايخ ام م داشت ﴿ بِي بِي لِكُم مِا زَا و (درا و جدا) افعا ف تخسسه و بيج وا دى نه بايند مراكد در نامينوس وشيرور ما مدا و دست با دسترار انجد کردند ام آنها مطافراید 🕥 در شی میکدوئول فران مرزج برای حبکت می سا دمومنا ن مجي سرُون رفته ورموار تحسب گذار نه ميمه مرا از مرطا نداي مي راي مجلت و كردي نرومول راى أرض يطم ميانباب في الماضي كالموخلة دنوم خدما مورندكد وشانه منا يدخد أرسس مدهم ار أفرو فى مذركند ١٠٠٠ اى لل مان اكا فوال ازمركه ما شانزد كيترست شروع محا دكند وما دكفا روشا وثيما بنر دمندی قوت دبارا رج تر کنند (اارستها و بهادیم اک شوند) در او مان ایمی بترستهدی و اندایما میشهٔ ریزمیرکادان ست س و برگاه رزه دای دارنده دای فارل رومنی (ازمن مافقان) انتای كمه ازرُوي أيخاء مركم را نصحُوبِ ذا منبوره برامان كداميكت! رَحْنا فمزدد ؛ عِي أَنْ كَتَعْبِيتُ الْمَا مُنْتِمَرُا مرامیان بغیرود در شارت ومر در نخشید 👚 وا ا اناکخه و لهاشان برض د شک مان) نبتاست مم خبُثُ إِنَّى انْهَاحْبَاتِي فِرْدِدُ أَنَا لِكُفْرِها مُا ومُدها أَوْ رَمَا فَعَا نَ فِي سَبِيدُ كَانَها ويعرساني كِباريا دُومِ؟ ولتبدايتمان يثر ما زم زكروا زيشت خروشان فشده مندا أيمكنيند الأومركا ومركا ورثرة ازلى ومبلي والماميني وكي ازراتم خردا كاراشار كردة كويذا يشاراكى وثوثمان دونيتمير، ديده شاخطين كالمنده وخرد المحتوية برمي المخار بمركر در مدارا ما زار د از دار دار اي المروم ان كذر وي البيروان ال ما زوار من المارس وي المراد الم

اخمگر نشریه وچانچانه نشانی نگرانی: تهران - آمکر نشانی سبتی: میدان ژالنجیابان برادی ممن ۳۷۵۸۸